

[Ole Bjørn Kraft.]

blevet lukket i, endsige slået i lås. Med andre ord, det er forudsætningen for det samarbejde, som for tiden finder sted mellem de demokratiske partier i denne sal, hvor vi alle støtter — og af hjertet støtter — bestræbelserne for at opnå et skandinavisk forbund, at der ikke under disse forhandlinger foregribes noget, således at vi kan stå med handlefrihed den dag, disse skandinaviske forhandlinger er afsluttet, således at ingen mulighed forspildes, og at Danmarks stilling ikke bliver forringet under dem.

Jørgen Jørgensen: De udtalelser, det ærede medlem hr. Funck Jensen fremsatte, giver mig anledning til at gøre et par bemærkninger. Hvilke ulykker der ville følge af en krig, som gik hen over dansk område, og som det ærede medlem gav en skildring af, er jo åbenbare for alle; det ville være katastrofen for, måske udseendet af vort land, det er vi alle enige om. Jeg gør imidlertid det ærede medlem opmærksom på, at formålet med en nordisk union netop er at undgå krig, at undgå den ulykke, som enhver kan se det ville være, hvis krigen kom ind over Danmarks område. Hvis det ærede medlem nærer frygt for, at Danmark skal tilslutte sig en videregående alliance, tilslutte sig en Atlantpagt, forstår jeg en sådan frygt. Men tror det ærede medlem da, at det styrker muligheden for at undgå Danmarks tilslutning til Atlantpagten at stille sig udenfor de nordiske forhandlinger, således som det ærede medlem gør? Den nordiske union giver netop den eneste foreliggende mulighed for at bidrage til afspænding mellem stormagtsgrupperne, den bedste foreliggende mulighed for de små lande til at bidrage deres til at undgå krig, og det er netop ud fra dette synspunkt, at jeg og mit parti kan gå med ind i de nordiske forhandlinger, fordi vi tror, at det i den magtgruppering, som nu finder sted, vil være af uimådelig værdi, at der er stater udenfor de store magtgrupper, som kan øve en mæglergerning ved at bidrage til afspænding, så krig kan undgås. Og også under forhandlingerne om den nordiske pagt vil det naturligvis være et hovedhensyn at tage, at militærudgifterne for de enkelte lande ikke får et omfang, som svækker den indre front. Mit parti har klart for øje, at Danmark har en indre front at holde; det tror jeg alle de partier, der har deltaget i de nordiske forhandlinger, har for øje, og vi vil selvfølgelig på alle stadier have dette i vor tanke under de forhandlinger, vi deltager i. Jeg tror, som jeg udtalte, da jeg før

havde ordet, at de skandinaviske lande i den givne situation i verden har en mission med hensyn til at mindske krigsfaren og bidrage til afspænding, og det er ud fra dette synspunkt jeg og mit parti støtter arbejdet for den nordiske tanke.

Der har været talt om, hvilken stilling de nordiske lande skulle indtage i forhold til vestmagterne, for at der kunne blive mulighed for en nordisk ordning med tilslutning fra de tre skandinaviske lande, og der har under forhandlingerne været opstillet visse forudsætninger; blandt disse forudsætninger var også den, at der skulle være muligheder for at købe våben. Det har aldrig været stridende mod en neutral stilling, en alliancefri stilling, at et land købte våben i et andet land, og forudsætningen for, at en nordisk ordning kan gennemføres, ved enhver er, at det bliver en ordning på alliancefrit grundlag. Jeg tror derfor, at hvis man i dette øjeblik fra de små nationer vil yde et bidrag til at mindske faren for krig, da gør man det bedst ved at sætte alle sine kræfter ind på at skabe en fælles nordisk ordning.

Aksel Larsen: Det er forholdvis let at gøre sig færdig med det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der talte på retsforbundets vegne, og som forklarede, at man måtte være tilhænger af en alliancepolitik, for Danmark føler sig ikke truet af Rusland, men af kommunisternes aktivitet. Hvis det ærede medlem tror, at man ved hjælp af militæralliancer, det være sig med Sverige eller Amerika, og ved hjælp af oprustning og indkaldelse af flere soldater og indkøb af flere kanoner kan klare den danske kommunisme, så må det ærede medlem for min skyld gerne blive i denne barnagtige tro.

Det ærede medlem erklærede iøvrigt i sin tale, der bevægede sig over mange felter, at det, der skulle til, var, at vi arbejdede en time mere om dagen, så ville det blive godt. Det er en udmærket idé at fremkomme med på et tidspunkt, hvor der er 126 000 arbejdsløse. Det ærede medlem vil åbenbart have, at vi skal have flere endnu.

Endvidere sagde det ærede medlem, at vi måtte have folkeafstemning om denne sag. Denne tanke er ikke fremmed for mig, men det kan kun nytte at holde folkeafstemning om en sådan sag, hvis folket får fornøden oplysning, og når disse oplysninger kun er givet under de hemmelige forhandlinger, det ærede medlem hr. Viggo Starcke har deltaget i, samt i det udenrigspolitiske nævn, og når man end ikke her i folke-